

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/392/2015
Identifikačné číslo spisu:	1112206912
Dátum vydania rozhodnutia:	18.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1112206912.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu F. J., bývajúceho v K., M. G. XX, zastúpeného JUDr. Petrou Rumanovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Zámocká 5, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/51/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. decembra 2014 sp. zn. 8Co/29/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou z 5. marca 2012, ktorá bola Okresnému súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) doručená 5. marca 2012 sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.136,65 eura s príslušenstvom z titulu náhrady škody spôsobenej mu nezákonným rozhodnutím. Základ nároku odôvodnil tým, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Senici z 28. júla 2007 ČVS: ORP-381/OVK-SE-2007 bolo začaté trestné stíhanie pre trestné činy podľa § 155 ods. 1 a § 177 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon. Voči predmetnému uzneseniu podal sťažnosť, ktorá bola prokurátorom Okresnej prokuratúry v Senici zamietnutá ako nedôvodná. Vo veci bol následne Okresným súdom Skalica vydaný trestný rozkaz z 15. júla 2008 sp. zn. 4T/220/2008. Voči predmetnému trestnému rozkazu podal odpor a Okresný súd Skalica definitívne rozhodol tak, že rozsudkom zo 6. októbra 2010 sp. zn. 4T/220/2008 oslobodil žalobcu spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok. Je preto daná zodpovednosť žalovanej za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím o začatí trestného stíhania podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“). Výšku škody vyčíslil sumou 1.136,65 eura (spolu s úrokom z omeškania), ktorá predstavuje náklady vyplatené obhajcovi zvolenému na svoje zastupovanie v trestnom konaní.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom z 12. septembra 2013 č. k. 9C/51/2012-98 zaviazal žalovanú, aby do

troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatila žalobcovi sumu 1.136,65 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 1.136,65 eura od 20. novembra 2011 do zaplattenia a rozhodol o trovách konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že základ žaloby je daný, pretože sú naplnené všetky predpoklady zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Rozsah škody, na ktorej zaplattenie zaviazal žalovanú, mal preukázanú zo žalobcom predložených faktúr. Priznanie úroku z omeškania odôvodnil tým, že žalovaná sa s plnením peňažného dlhu dostala do omeškania od 20. novembra 2012, kedy bolo žalobcovi doručené jej zamietavé stanovisko k jeho písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Žalobe žalobcu preto v celom rozsahu vyhovel.

3. O odvolaní žalovanej Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo 16. decembra 2014 sp. zn. 8Co/29/2014 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie odňal žalovanej možnosť konať pred súdom, lebo aj napriek jej opakovaným námietkam nedostatočne odôvodnil, prečo považoval za príslušný orgán oprávnený konať v mene štátu podľa § 4 zákona č. 514/2003 Z. z. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Podľa jeho názoru rozhodnutie súdu prvej inštancie nedáva spoľahlivý a presvedčivý podklad pre opodstatnenosť právnych záverov v ňom vyslovených. Súdu prvej inštancie vytýkal aj nesprávne právne posúdenie veci.

4. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O. s. p.“), ktorý konkretizoval vadou konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Mal za to, že uznesenie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, pretože nemožno z neho zistiť dôvody, ktoré viedli odvolací súd k forme kasačného rozhodnutia. Odvolaciemu súdu vyčítal aj nesprávnu aplikáciu § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p., ako aj nedostatočné zdôvodnenie zrušenia uznesenia súdu prvej inštancie podľa uvedených ustanovení O. s. p.. Žiadal preto uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím odvolacieho súdu a považuje ho za vecne správne.

6. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd rozhodujúci vo veci po 1. júli 2016, postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, ak nie je ustanovené inak, už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie bolo žalobcom podané pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti najvyšší súd posúdil podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom je tu nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov Civilného sporového poriadku o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní [§ 35 C. s. p.“] po zistení, že dovolanie bolo podané k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

8. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

9. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanovení § 239 O. s. p. a § 237 O. s. p.

10. V preskúmvanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

11. V danom prípade je dovolanie podané proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie, keďže sa nejedná ani o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, a nejde ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska. Prípustnosť dovolania preto podľa § 239 O. s. p. neprichádza do úvahy.

12. V súlade s ustanovením § 242 ods. 1 O. s. p. ukladajúcim dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p. (či už to účastník namietal alebo nie), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

13. Procesné vady konania podľa § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. žalobca nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení vyvodiť nemožno.

14. Žalobca odôvodnil svoje dovolanie tým, že mu postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), pretože rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné.

15. Dovolaciu námietku o odňatí možnosti žalobcu konať pred súdom nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu považuje dovolací súd za nedôvodnú. Dovolací súd pritom poznamenáva, že na zasadnutí Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3. decembra 2015 bolo prijaté stanovisko, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Podľa dovolacieho súdu obsah spisu v prejednávanej veci nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá časť vyššie citovanej právnej vety.

16. Dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu totiž uvádza ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, sú v ňom opísané dôvody, ktoré viedli žalovanú k podaniu odvolania a rovnako je uvedené aj vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej. Odvolací súd následne dostatočne zdôvodnil, prečo rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie odvolacieho súdu tak spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 167 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 157 ods. 2 O. s. p., keďže sa v ňom jasne, zrozumiteľne a dostatočne vysvetľuje akými úvahami sa odvolací súd riadil a z akých dôvodov dospel k svojmu záveru.

17. Žalobca tak nedôvodne argumentoval nepreskúmateľnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu, pričom za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu.

18. S nedostatočným odôvodnením rozhodnutia, resp. s jeho nepreskúmateľnosťou, nemožno zamieňať prípadnú vecnú nesprávnosť rozhodnutia, alebo tzv. iné vady konania. Námietskami v tomto smere by sa dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné. Žalobca nedostatok riadneho odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu čiastočne odôvodňoval práve takýmito námietkami (nesprávne právne posúdenie veci). Tieto okolnosti ale neboli spôsobilé založiť nedostatočné odôvodnenie dovolaním napadnutého uznesenia s následkom odňatia možnosti žalobcovi konať pred odvolacím súdom.

19. So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 až 2 O. s. p. Keďže v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

20. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.